

„Nagyon fontosnak tartom a kollégiumi tanárok lelkületét!”

Esélyteremtő hely a vidéki fiataloknak

Szalay Ferenc

Végzettsége: alap: testnevelés- földrajz szakos tanár, további: Testnevelési Egyetemen végzett szakodzó.

A kollégiummal munkakapcsolatban töltött időszak: 22 év. 1998-tól napjainkig. (Ebből 1998–2002. és 2006-tól folyamatosan polgármesterként. 2002-2006. között városi képviselőként, az oktatási bizottság tagjaként.)

A munkakapcsolat jellege: fenntartói- irányítói felügyelet.

Jelenlegi munkahelye: Szolnok Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala. Szolnok város polgármestere.

Polgármester Úr! Mit jelent a megyeszékhely életében, hogy egy több telephelyes önálló közoktatási intézményként működő városi kollégiuma van?

Úgy gondolom, ha egy megyeszékhelyen működő középiskolai kollégiumi rendszerről beszélünk, az a legfontosabb, hogy ez az intézmény biztosítani tudja a megyében élő okos, tehetséges fiatal embereknek a lehető legmagasabb szinten történő továbbtanulását. Vagyis azokat a bentlakással biztosított nyugodt, és tanulást segítő feltételeket, amelyek ehhez szükségesek. Szolnok város folyamatos fejlődésének is ez az egyik feltétele. Vannak, akiknek a napi bejárás megoldható, de sokan vannak, akiknek kényelmesebb a kollégiumi lakhatás. A városi kollégium, az ott folyó színvonalas szakmai munka szépen példázza: nem csak attól függ, kinek milyen képességei vannak, hová született, a családja mit adott neki, hanem nagyon sok múlik azon, milyen elhivatottsága, szorgalma van. Ez utóbbiak kiteljesítéséhez, a mindennapi tanuláshoz biztosítanak a kollégiumok olyan segítséget, amiben mindig nagyon komoly szerepet töltenek be. A Szolnokon tanuló középiskolásoknak most jóval több, mint 50 százaléka vidéki fiatal. Ezért is fontos, hogy az a hely, ahol az egész hetét eltölti, milyen inspirációt ad neki. A kollégium lehetőséget ad arra is, hogy az iskolai tanulás mellett egyéb képességeit is kibontakoztassa a kultúra, a művészetek, a sport terén.

Időnként kritikaként emlegetik, hogy nagymértékű a fiatalok elvándorlása, sokan elmennek egyetemekre tanulni, és nem jönnek utána vissza.

Igen, ez ismerős vélemény. A város megtartó ereje helyett azonban a megye megtartó erejéről kell beszélni. Szolnok lakossága az utóbbi években stagnál. Nyilván többen elmennek, de szívesen jönnek ide is tanulni sokan a vidéki gyerekek közül a megyebeli településekről. Itt tanulnak szakmát, találnak munkahelyet, és telepednek le, alapítanak családot. Az elvándorlók után maradó légüres teret ezeknek a fiataloknak a beáramlása pótolja. A megyeszékhely ebből hosszú távon profitál, hiszen a gyerekek a szakképzésből közvetlenül a munka világába kerülnek, és jól érzik magukat egy nyüzsgő, nagyobb településen, mint ahonnan érkeztek. Örömmel mondhatjuk, egy vidéki fiatalembernek ez már komoly előrelépést jelenthet.

Említette az életérzés fontosságát. Ezek szerint sok múlik a kollégiumon is, ahol a fiatalok élnek a tanulmányaik ideje alatt ...

Nagyon fontosnak tartom, hogy a kollégiumi tanároknak milyen a felkészültsége, milyen lelkülettel, hozzáállással végzik a munkájukat. *Jusztin László* igazgató úrral együtt a kezdetektől fogva ezt az irányt tartottam fontosnak. Azt képviseltem mindig, hogy a legjobb tanárok kerüljenek oda, mert az oktatás, a tanulás segítése mellett nevelni is kell a fiatalokat. Úgy gondolom, jó irányt vett ez a törekvésünk. Az igazgató úr emblemikus része lett a városi oktatási rendszernek, nem véletlenül kapta meg a címzetes igazgató címet. Munkájának hatása a kollégiumban a mai napig tetten érhető. *Brahmi Iлона* asszony pedig méltó követője a korábbi igazgatónak. Persze ez a vezetői munka sosem egyszemélyes feladatot, ezt vezetőként is tudjuk mindannyian. Szinte napi munkakapcsolatban maradtam a kollégiummal azt követően is, hogy az oktatási rendszer működtetése átkerült állami szintre, hiszen a város folyton változó, eseménydús életének szerves része a kollégium valamennyi tagintézményével és az ott lakó fiatalokkal együtt.

Mit tudnak adni a vidékről érkező gyerekek egy olyan közepesen- nagy város számára, mint Szolnok, túl azon, hogy esetleg majd itt telepednek le?

Mintegy 10-15 évvel ezelőtt azon vitatkoztunk, hogy egyáltalán meddig lehet befogadni nem szolnoki gyerekeket a város közoktatási rendszerébe? Akkor azt mondtuk: kellenek a vidéki gyerekek, kell az a fajta józan, gyakorlatias gondolkodásmód, amit magukkal hoznak. Ezzel a városi gyerekeknek is segítenek máshogyan látni az életet. A másik dolog, amit sportiskolai igazgatóként magam is megtapasztaltam: minden tekintetben, nem csak a sportban, de a zenében, a művészetekben is rengeteg tehetséges gyerek érkezik be a kollégiumba, ahol aztán

tovább tud fejlődni. A város ezzel is gazdagszik, gyarapodik. Már akkor azt láttam, hogy a kollégium nagyon szépen össze tudja hangolni, igazítani a gyerekek sport munkáját és az iskolai tanulmányait. Reggel és délután edzésre mennek, közben valamikor meg úgy tanulnak, hogy abban se maradnak le. Kimondottan nagy értéknek tartom, hogy megyei jogú városként biztosítani tudjuk minden, ezt igénylő Jász-Nagykun-Szolnok megyei gyerek számára a legmagasabb szintű középfokú képzést. Csak ismételni tudom: szívesen jönnek ide a fiatalok, majdnem mindig teltházas intézményeinkben a kihasználtság.

Az eltelt 25 év alatt a szolnoki kollégium több országos programot is elindított. Ilyenek a tehetséggondozást, illetve a felzárkóztatást segítő Arany János programok.

Úgy gondolom, megelőztük a korunkat. Ezekhez a nagy programokhoz még az elsők között csatlakoztunk. Régóta végezzük ezt a munkát. A felzárkóztató programok, a mentortanárok fontosságát ma már jelentős politikai erő is támogatja. A nehezebb körülmények közül érkező gyerekeket hatékonyan tudja segíteni ez a kollégiumi rendszer. Több kollégiumi rendezvényen is részt vettem, ahol a gyerekek mind elmondták, hogy nagyon jó otthon, de itt is legalább olyan jó. Sajnos voltak olyanok is, akik arról beszéltek, hogy inkább nem mennek haza hétvégén, mert a kollégiumban még jobb lenni. Sok kistelepülésről érkezett gyerek számára olyan ez a 70 ezres „nagyváros”, mint a Szolnokról elkerülő fiatalok számára Budapest, Szeged, vagy Debrecen. Többen itt maradnak szakmaszerzés után. Az Impulzus Egyesület által indított „Szolnokon a jövőd!” – mentorprogram is erről szól. A 18-20 évesek jól érzik itt magukat. Munkát vállalnak, beilleszkednek és letelepednek a megyeszékhelyen. A szolnoki kollégiumnak a roma felzárkóztatás és esélyteremtés terén is különleges kohéziós ereje van. Rengeteg tehetséges roma fiatal van, akik fejlesztésében nagy szerepe van a kollégiumnak. Előfordul, hogy egyeseket visszahúzna a család, de a kollégium mégis kiemeli a hátráltató környezetből. Nemrég a Bán úti tagintézményben egy rendezvényen láttam nagyon sok jól öltözött, csillogó szemű roma gyereket, akik nem roma gyerekekkel is barátkoznak, jól megértve egymást. Ez országosan használható közösségi minta is lehetne, ami olyasfajta integráció, ahol mindenki hat mindenkire. A Szolnok Városi Tehetséggondozó Szakkollégium jövőbeni szükségességét nem lehet elvitatni. A következő időszakban egy nagyobb program elindításával még a kollégium bővítése is szóba jöhet, 200 újabb férőhely kialakításával.

Köszönjük az interjút!